

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/109/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109011587
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8109011587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudca Mgr. Marián Polaček na hlavnom pojednávaní podľa § 349 ods. 1 Trestného poriadku dňa 14.9.2012 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

1./ obž. Z. Q. ,

nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom C., Ul. D. č. XX, t. č. vo výkone trestu Ústav na výkon väzby Prešov, Oddelenie výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove,

2./ obž. S. I. ,

nar. XX.X.XXXX v Bardejove, trvale bytom H., Ul. C. č. XXX, t. č. vo výkone trestu Ústav na výkon väzby Prešov, Oddelenie výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove,

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

dňa 19.2.2009 v čase asi o 20.30 hod. v Sabinove na Ul. Kpt. Nálepku č. 15 v Ústave na výkon väzby v Prešove, Oddelenie výkonu trestu odňatia slobody v Sabinove na cele č. 110 v bloku A2 po predchádzajúcej vzájomnej dohode obaja spoločne zavolali na svoju celu odsúdeného D. H., toho bezdôvodne zhodili na zem, kde ho bili päšťami a kopali do rôznych častí tela, čím mu spôsobili spoločným konaním pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných v temenej oblasti vpravo a pomliaždenie prednej steny hrudníka vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 21 dní,

t e d a

spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
č í m s p á c h a l i

prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

a z a t o i m s ú d u k l a d á :

1/ obž. Z. Q.:

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ obž. S. I.:

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaných Z. Q. a S. I. bola podaná obžaloba pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustili tak, dňa 19.2.2009 v čase asi o 20.30 hod. v Sabinove na Ul. Kpt. Nálepku č. 15 v Ústave na výkon väzby v Prešove, Oddelenie výkonu trestu odňatia slobody v Sabinove, na cele č. 110 v bloku A2, po predchádzajúcej vzájomnej dohode obaja spoločne zavolali na svoju celu odsúdeného D. H., toho bezdôvodne zhodili na zem, kde ho bili päšťami a kopali do rôznych častí tela, čím mu spôsobili spoločným konaním pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných v temnej oblasti vpravo a pomliaždenie prednej steny hrudníka vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 21 dní.

Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní Q. a I. vyhlásili, že sú nevinní, následne bolo vykonané dokazovanie.

Obžalovaní Z. Q. ako aj S. I. trestnú činnosť popreli. Obžalovaný Q. k veci uviedol, že poškodený D. H. prišiel na ich celu č. 110 dňa 19.2.2009 asi o 20.30 hod. a ponúkol im na predaj nejaké lieky. Obaja lieky odmietli kúpiť. Poškodený H. im povedal, že sú to lieky na ukľudnenie, ktoré podľa jeho vedomostí mal poškodený H. brať. Po jeho príchode na ich celu tam bol okrem neho ešte obžalovaný I., W. R., M. R. a I. H.. Poškodený H. naznačil obžalovanému I., aby ostatných poslal preč, čo aj obžalovaný I. urobil. Poškodený H. si zapálil cigaretu a po jej vyfajčení požiadal o masť Ibalgin. On mu z nej vytlačil požadované množstvo a poškodený H. odišiel preč asi na svoju celu 108. Do konfliktu s poškodeným H. sa nikdy nedostal. Čo sa stalo poškodenému H. nevedel a až ráno ich zobrali na odber moču a z toho im stanovili prítomnosť liekov, pričom oni žiadne lieky nebrali a predpokladá, že im ich hodil do kávy D. H... Tento ich aj ráno nahlásil pedagógovi a z toho usudzuje, že to bol on.

Obžalovaný I. vypovedal, že asi o 20.30 hod. dňa 19.2.2009 sa vrátil na celu č. 110 v bloku A2 zo sprchy. V izbe boli on, obžalovaný Q., M. R., W. R. a I. H.. Po chvíli došiel poškodený H., ktorý im chcel niečo predať a tak na neho žmurkol. On pochopil, že treba ostatných z cely poslať preč. V cele zostal on, obžalovaný Q. a poškodený H., ktorý mal v ruke 3 ks tabletiiek a hovoril, že ide o tabletky na spanie. Keďže nemá problémy so spánkom tabletky nekúpil. Poškodený H. potom požiadal obžalovaného Q. o masť Ibalgin a obžalovaný Q. mu na ruku vytlačil požadované množstvo. Poškodený H. poďakoval a odišiel preč. Nič iné sa v ten večer nestalo. S poškodeným H. nemal žiadny konflikt. O tom, že poškodený H. mal byť zbitý sa dozvedel až v nasledujúcich dňoch keď bol na samoväzbe a povedal mu to vychovávateľ. Do samoväzby bol umiestnený potom čo mu v moči boli zistené nejaké lieky a on žiadne lieky nepožil. Poškodený H. sa na ich cele zdržal asi 5-7 minút a ostatní z cely sa do tej vrátili asi po 10-15 minútach.

Záverom sa obaja obžalovaní vyjadrili, že pošk. H. bol problémový človek, mal sklony k seba poškodzovaniu.

Svedok a poškodený D. H. vo svojej výpovedi uviedol, že obaja obžalovaní ho pozvali na kávu dňa 19.2.2009 asi 20.30 hod. Povedali mu aby sa posadil na stoličku k stolu. Následne obžalovaní Q. a I. prikázali spolubývajúcim aby „vypadli“ z cely, čo títo okamžite urobili. Potom sa postavil obž. I. z ľavej strany a obž. Q. z pravej strany, povedali mu že káva bude za chvíľu hotová. Potom sa na neho vrhli a to tak, že ho obaja chytili z oboch strán za rameno, zhodili ho dozadu na zem a následne ho obaja bili.

Obžalovaný I. ho kopal do oblasti hrudníka a obžalovaný Q. ho kopal a neskôr ho päšťami udieral do pravej ruky. Schúlil sa a rukami si chránil hlavu, snažil sa postaviť, ale vždy ho skopli na zem a tak sa prehadzoval zo strany na stranu. Po chvíli sa mu podarilo postaviť, obaja obžalovaní ho pritlačili jeho pravým ramenom o stenu a obaja mu udierali jeho hlavu o stenu, potom asi omdlel a prebral sa až na to, že je mokry. Obžalovaní Q. a I. ho ponúkali cigaretou a on sa pýtal prečo má mokrú košeľu, povedali mu, že asi 10-15 minút bol v bezvedomí. Následne ho začali prehovárať, aby nikomu nič nehovoril, že majú pred pojednávaním ohľadom podmieneného prepustenia, že majú rodinu a podobne. Na to im povedal, že to nechá tak a toto oznámil až na druhý deň, nakoľko sa to odohralo až po previerke stavu a nemohol sa dostať k signalizačnému zariadeniu, ktoré je na chodbe. Na lekárskom ošetrení mu bolo zistené, že utrpel otras mozgu, pohmoždenie hrudníka, zlomeninu siedmeho rebra vpravo a pohmoždenie hlavy. Na záver priznal to, že má problémy so sebapoškodzovaním. Na hlavnom pojednávaní ešte výpoveď doplnil resp. spresnil v tom, že mal nosiť obžalovanému I. stravu. Útok nehlásil v ten večer lebo sa bál. Vyhrážali sa mu. Obžalovaný I. mu povedal aj to, že keď ho uvidí v blízkosti zvončeka tak ho zabije.

Svedok W. R. vo svojej výpovedi uviedol po príchode do cely si poškodený sadol na stoličku. Videl ako ho obžalovaní kopali a bili. Konflikt vznikol preto lebo poškodený H. mal dostať na večeru hrušku a oni ju mu mali zobrať. Poškodený H. keď vyšiel vonku mal mokrú košeľu, tento potom odišiel na jeho celu. Na záver uviedol, že im bolo povedané „M. a W. vypadnite vonku“. Potom stáli za dverami, žiadny hluk nepočuli.

Svedok C. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaní Q. a I. robili na oddiele „frajero“ a keď niekto iný bol „fajer“ tak ho zbili. Raz na ich celu prišiel obžalovaný I. a povedal poškodenému H., že mu bude nosiť z kuchyne jedlo, čo on odmietol. O niekoľko dní mali hrušku na večeru a poškodený H. ju nedoniesol obžalovanému I., tak ho na druhý deň zbili. Keď prišiel na svoju celu všimol si, že poškodený H. leží na svojej posteli. Volal ho na „cigaretu“, ale namiesto toho sa rozplakal. Pýtal sa ho čo sa stalo a on mu povedal, že ho obžalovaní I. a Q. zbili. Ukazoval mu aj bok „asi pravý“, mal tam červené miesto. Červené miesto mal aj na ľavej ruke a sťažoval sa na bolesť hlavy. Ďalej mu povedal, že ráno to nahlási referentovi, čo aj urobil. Ráno mal bok „zmodretý“. Keď sa vrátil z ošetrovne, tak mal obviazaný pas a povedal, že mal otras mozgu.

Svedok M. R. vo svojej výpovedi uviedol, že na cele je spoločne s oboma obžalovanými a L. R.. V uvedený deň bol na svojej cele spolu s vyššie uvedenými a bol tam aj M. H. v čase okolo 20.30 hod. Nevedel či niekto prišiel na izbu, avšak obžalovaný I. zakričal, aby vypadli von, preto z izby odišli. Stáli vonku pred zatvorenými dverami. W. R. sa vrátil na celu pre cigarety a potom išiel na celu č. 208. On sa s H. prechádzal a asi po 10-15 minútach sa vrátil na celu. Ráno sa potom dozvedel, že poškodený H. bol zbitý. Toto mu povedal on a dôvodom bolo to, že obžalovaný I. si pýtal od poškodeného H. hrušku a ten mu ju nedal. Ďalej potvrdil, že počul z cely niečo ako „au au“, hlas nerozoznal.

Svedok N. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň nastúpil 12-hodinovú službu a o tejto udalosti sa dozvedel až neskôr. Pamätal si, že poškodený H. mu zdravil „dobrú noc dosť razantným spôsobom“.

Svedok I. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v ten večer na tejto cele a obžalovaný I. povedal jemu, R. R. a L. R., aby vypadli. Zdržoval sa na chodbe a nevidel vojsť ani vychádzať poškodeného H. z cely. Až neskôr sa dozvedel, že poškodený H. bol zbitý obžalovanými Q. a I..

Svedok B. H. vo svojej výpovedi uviedol, že o tom, čo sa stalo sa dozvedel až na druhý deň a poškodený H. mal povedať, že ho zbili obžalovaní Q. a I.. Poškodeného H. ešte stretol po večierke v ten deň, avšak iba na seba kývli.

Svedok U. K. vo svojej výpovedi uviedol, že sa dopyčul o tom, že obžalovaní Q. a I. mali zbiť poškodeného H.. Neskôr si ho títo zavolali na celu, že má niečo napísať. On napísal, že poškodený H. si sám ublížil a že to videl, čo však nebola pravda. Napísal to preto, lebo sa bál.

Svedok N. H. vo svojej výpovedi uviedol, že to čo sa stalo nevidel. K. mu povedal, že poškodeného H. nezbili, ale že to urobil sám.

Svedok C. C. vo svojej výpovedi uviedol, že po príchode na izbu mu svedok a poškodený H. povedal, že ho zbili. Neskôr sa dozvedel, že to mali byť obžalovaní I. a Q..

Znalec MUDr. I. Y. vo svojom znaleckom posudku uviedol, že poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných v temenej oblasti vpravo a pomliaždenie prednej steny hrudníka vpravo. Pomliaždenie mäkkých prikrývok lebečných v temenej oblasti vpravo a pomliaždenie prednej steny hrudníka vpravo boli spôsobené tupými predmetmi o užšej i širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na oblasť hlavy malou silou a prudkosťou a mohla sa tak s najväčšou pravdepodobnosťou stať pri viacerých úderoch do oblasti hlavy a hrudníka zatvorenou dľaňou (päťou), spôsobenými druhou osobou, prípadne viacerými osobami, ako aj pri viacerých kopnutiach do oblasti hrudníka nohou druhej osoby prípadne viacerými osobami. K uvedenému zraneniu mohlo dôjsť tak, ako to opisuje poškodený. Priemerná dĺžka liečenia spojená s práceneschopnosťou môže byť v danom prípade 21-25 dní. Doba liečenia poranení poškodeného v trvaní 21 dní je adekvátna k charakteru poranení. Na záver znaleckého posudku uviedol, že poškodený bol krátky čas po úraze v bezvedomí, nebol pripútaný na lôžko, nezvracal, nebol hospitalizovaný v nemocnici, nemal úporné dlhotrvajúce bolesti, horúčky a nebol odkázaný na pomoc druhej osoby pri vykonávaní základných životných potrieb, bol obmedzovaný bolesťami v mieste poranení počas liečby v dĺžke 21-25 dní s klesajúcou intenzitou.. V tomto prípade nedošlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov. Na hlavnom pojednávaní ešte doplnil znalecký posudok o to, že na základe charakteru poranení nie je možné špecifikovať, koľkokrát došlo k úderom a kopnutiam do oblasti hlavy a hrudníka poškodeného. V danom prípade mohli byť uvedené poranenia spôsobené aj iným tupým predmetom ako napr. nárazom o stenu, prípadne o stenu hlavy poškodeného. Pri prvotnom ošetrení poškodeného dňa 20.2.2009 bolo vyslovené podozrenie na zlomeninu 7. rebra vpravo, pričom uvedená diagnóza nebola v priebehu ďalšej liečby potvrdená. Na záver pri výsluchu uviedol, že išlo o poranenia v takom rozsahu, že je nepravdepodobné, aby si ich poškodený spôsobil sám. O to viac, že išlo o mladého človeka, kde by aj pri samovoľnom páde nedošlo k poraneniu prednej steny hrudníka vpravo v takom rozsahu, aby si to vyžadovalo liečbu v trvaní 21-25 dní.

Z listinných dôkazov, a to lekárskeho správ vyplývajú zranenia, ktoré utrpel poškodený.

Obaja obhajcovia vo svojich záverečných rečiach navrhli oslobodiť obžalovaných, keďže podľa ich názoru majú pochybnosti, či sa skutok stal.

Súd v tomto prípade zamietol návrh obžalovaných na zabezpečenie záznamu z kamerového systému, keďže nepovažoval takýto dôkaz za potrebný pre rozhodnutie, ale aj z toho dôvodu, že takýto dôkaz nebol navrhnutý pri doručení výzvy na vykonanie dôkazov.

Podľa názoru súdu skutok tak ako je uvedený bol preukázaný obom obžalovaným, nielen z výpovede poškodeného, ale aj výpovede svedka L. R., ktorý videl ako ho obžalovaní bijú. Ostaní svedkovia to buď nevideli, resp. sa o tom dopočuli neskôr. Svedok P. R. na viac uviedol aj to, že obaja obžalovaní mali sklony niekoho zbit' „ak bol niekto frajer“. Svedok K. potvrdil to, že mal napísať list, že poškodený si spôsobil zranenia sám. Toto však nebola pravda a napísal to z dôvodu, že sa bál. Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného je súd toho názoru, že obaja obžalovaní Q. a I. napadli poškodeného H. a tomu spôsobili zranenia tak ako sú uvedené vyššie. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, tieto zranenia si poškodený nemohol spôsobiť sám. Z ich hodnotení potom súd zistil, že obaja majú sklony napadnúť iného (hodnotenie vo výkone trestu Riaditeľom ÚVV Prešov). Preto ich potom uznal vinnými z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví.

Podľa názoru súdu prečin, ktorý je uvedený vyššie bol spáchaný úmyselne (priamy úmysel) v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Ako to vyplýva z ustanovenia § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Z ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na 6 mesiacov až 2 roky.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Ublíženie na zdraví je také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrenie alebo liečenie

a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (t. j. najmenej 7 dní). Pod pojmom inému treba rozumieť individuálne určitú osobu alebo individuálne určité osoby odlišné od páchatela.

Pri výroku o treste súd zistil, že obaja sú z miesta trvalého bydliska hodnotení všeobecne. Z registra trestov u obžalovaného Q. súd zistil, že tento bol viackrát súdne trestaný, a to od roku 2003. V prvom prípade 21.1.2003 Okresným súdom Poprad sp. zn. XT//XXX/XX bolo rozhodnuté o upustení od potrestania. V druhom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/118/2004 dňa 7.10.2004 k podmienenému trestu odňatia s určením skúšobnej doby do 7.10.2005. V treťom prípade bol vydaný trestný rozkaz Okresným súdom Poprad sp. zn. XT/X/XXXX dňa 3.2.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.3.2006, pričom bol uznaný vinným podľa § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) a za to bol odsúdený k trestu odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne I. NVS. Tento trest vykonal dňa 24.7.2006. V poslednom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad dňa 7.5.2007 sp. zn. XT/XX/XXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 16.1.2008, pričom bol uznaný vinným zo zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 11 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest mu bol uložený, ako súhrnný a predchádzajúci trest Okresného súdu Poprad sp. zn. XT/X/XXXX bol zrušený.

Z registra trestov obžalovaného I. vyplynulo, že tento bol taktiež viackrát súdne trestaný. V prvom prípade Okresným súdom Bardejov sp. zn. XT/X/XXXX dňa 11.1.2002 pre § 242 ods. 1, § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 11.11.2004. Dňa 11.11.2005 bol osvedčený a hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený. V druhom prípade bol uznaný vinným Okresným súdom Bardejov dňa 6.10.2004 pod sp. zn. XT/XX/XXXX z trestných činov podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a/, a c/, ods. 3 písm. b/, § 257 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 15 mesiacov so zaradením do NVÚ pre mladistvých. Trest vykonal dňa 10.5.2005. V treťom prípade bol uznaný vinným Okresným súdom Bardejov dňa 13.12.2006 sp. zn. XT/XXX/XXXX v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov zo dňa 3.5.2007 sp. zn. XTo/XX/XXXX z trestných činov podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 8 rokov do I. T.. V poslednom prípade bol uznaný vinným Okresným súdom Bardejov dňa 19.12.2007 pod sp. zn. 2T/83/2007 z trestného činu podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a bolo v tejto veci upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVV Prešov u obžalovaného Q. súd zistil, že spočiatku je vo výkone trestu hodnotený negatívne. Vytýkajú sa mu dva tresty, a to za neuposlušnosť príkazu príslušníka zboru a za zdržiavanie sa na nepovolenom mieste na vnútornom pracovisku. Z tohto obdobia sú evidované aj kladné poznatky, ktoré sa týkajú účasti a víťazstva na futbalovom turnaji a dosahovania dobrých pracovných výsledkov na vnútornom pracovisku. Negatívny poznatok hovorí o nerešpektovaní nočného pokoja. V septembri 2008 bol disciplinárne potrestaný za konflikt s iným odsúdeným. Negatívny poznatok z októbra 2008 poukazuje na drzé správanie voči príslušníkom počas nástupu na raňajky. Po tomto incidente nastal v jeho správaní posun k lepšiemu. Ako člen samosprávy bol nápomocný pedagógovi pri organizovaní života i rôznych spoločenských akcií. Taktiež bol pozitívne hodnotený aj z vnútorného pracoviska. Vo februári 2009 bol dvakrát disciplinárne potrestaný za nedovolené užitie liekov, ktoré nemal predpísané lekárom a napadnutie iného odsúdeného (táto trestná vec). V júli 2009 bol opäť disciplinárne potrestaný za prechovávanie nepovolených časopisov. „Aj napriek disciplinárnym trestom bolo jeho správanie na požadovanej úrovni, dalo by sa povedať, že správaním a vystupovaním, ako aj plnením si svojich povinností, bol vzorom pre ostatných odsúdených, aktívne sa zapájal do upratovacích prác na oddiele, dodržiaval ústavný poriadok a plnil pokyny príslušníkov zboru“. V januári 2010 bol zvolený za člena samosprávy zodpovedajúceho za disciplínu a poriadok. K týmto povinnostiam pristupuje zodpovedne, ostatní odsúdený ho rešpektujú. Program zaobchádzania plní v oblasti vzdelávania, voľného času ako aj vzťahov s vonkajším svetom. Keďže vnútorné pracovisko bolo zrušené, oblasť zaraďovania do práce plní čiastočne. Kým bol zaraďovaný do práce patril medzi najlepších.

Z hodnotenie riaditeľa ÚVV Prešov u obžalovaného I. súd zistil, že tomuto sa vytyka opakované porušovanie ústavného poriadku. Už počas väzby v tomto období bol disciplinárne potrestaný za konflikt so spoluodsúdeným. Dňa 22.5.2007 bol eskortovaný do ÚTOS Košice, avšak po nezvládnutí technológie

bol preradený a na iné pracovisko. V tomto období je zaregistrované porušovanie ústavného poriadku, a to bitku so spoluodsúdeným. Nemožno mu uprieť snahu o polepšenie, snažil sa svoje povinnosti plniť svedomito, za čo bol 4-krát disciplinárne odmenený. Od 13.8.2008 vykonáva trest v ÚVV Prešov. Pracovne zaradený nebol, aktívne pracuje ako člen samosprávy. Napriek snahám o bezproblémový výkon trestu jeho správanie a vystupovanie bolo nestabilné a často v rozpore s ústavným poriadkom. Počas celého výkonu trestu bol 5-krát disciplinárne potrestaný (užívanie nepredpísaných liekov, fajčenie mimo vyhradený priestor, neplnenie povinnosti odsúdeného počas služby na oddiele, dvakrát fyzické napadnutie odsúdeného), jeden disciplinárny trest mu bol zahladený, odmenený bol štyrikrát. V režimovej oblasti možno jeho správanie a vystupovanie v posledných mesiacoch hodnotiť negatívne, o čom svedčia negatívne poznatky v osobnej karte (spanie po budičku, dvakrát neplnenie si povinnosti služby pri dozorovom stolíku na oddiele, drzé a arogantné správanie na adresu zdravotného personálu, či nedodržiavanie zásad slušného správania voči osobám, s ktorými prichádza do styku.

V ich prípade súd zistil, že im nie je možné priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona. Na druhej strane im súd priznal jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú § 37 písm. m/ Trestného zákona, t. j. boli už za trestný čin odsúdení.

V tomto prípade súd zobral do úvahy aj všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu a prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaných. Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 156 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až na 2 roky. Z ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V § 38 ods. 4 Trestného zákona je uvedené, že ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V tomto prípade súd obom obžalovaným priznal iba priťažujúcu okolnosť. Preto potom mu súd pri rozpätí trestnej sadzby 1 rok až 2 roky im uložil trest odňatia slobody v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona na 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pričom súd prihliadol aj na predchádzajúce tresty, ktoré im boli uložené v predchádzajúcich konaniach a v ktorých sú v súčasnosti vo výkone trestu

Keďže poškodený si neuplatnil náhradu škody súd o tejto nerozhodoval.

Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolaním môže napadnúť rozsudok obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, štátny orgán starostlivosti o mládež. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie je treba podať na súde, proti ktorému rozsudku smeruje, a to v ôsmich vyhotoveniach.